

Istungidokument

A8-0246/2017

28.6.2017

RAPORT

korruptsiooni ja inimõiguste kohta kolmandates riikides
(2017/2028(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Petras Auštrevičius

Arvamuse koostaja (*):
Stelios Kouloglou, arengukomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	24
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	30
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	35
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	36

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

korruptsiooni ja inimõiguste kohta kolmandates riikides (2017/2028(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni korruptsioonivastast konventsiooni, mis jõustus 14. detsembril 2005¹,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja ÜRO deklaratsiooni inimõiguste kaitsjate kohta,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja,
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse rahvusvahelistes äritehingutes välisriigi ametnikele antava altkäemaksu vastu võitlemist käsitlevat Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) konventsiooni ja nõukogu 2009. aasta soovitus täiendava altkäemaksuvastase võitluse kohta, 2009. aasta soovitus välisriigi ametnikele antud altkäemaksude maksustatavast tulust mahaarvamise kohta ja muid seonduvaid dokumente²,
- võttes arvesse 2012. aastal vastu võetud ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilist raamistikku, samuti inimõiguste ja demokraatia tegevuskava (2015–2019), mille välisasjade nõukogu võttis vastu 20. juulil 2015,
- võttes arvesse inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi suuniseid, mis võeti vastu üldasjade nõukogu 2914. istungil 8. detsembril 2008. aastal³,
- võttes arvesse ÜRO resolutsiooni „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 25. septembril 2015⁴,
- võttes arvesse Euroopa Investeerimispannga (EIP) 8. novembril 2013 vastu võetud aruannet „Euroopa Investeerimispannga tegevuses keelatud käitumise ennetamise ja tõkestamise poliitika“ (EIP pettusevastane poliitika)⁵,
- võttes arvesse dokumenti „Ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtted: ÜRO raamistiku „Kaitsta, austada ja heastada“ elluviimine“⁶,

¹ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/>

² http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV%3A133601>

⁴ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵ http://www.eib.org/attachments/strategies/anti_fraud_policy_20130917_en.pdf

⁶ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

- võttes arvesse nõukogu 20. juuni 2016. aasta järeldusi äritegevuse ja inimõiguste kohta¹,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni juriidilise isiku vastutuse kohta inimõiguste raskete rikkumiste puhul kolmandates riikides²,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni korrupsioonivastase võitluse ning CRIM-erikomisjoni resolutsiooni järelmeetmete kohta³,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2016. aasta resolutsiooni maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta⁴,
- võttes arvesse oma 25. novembri 2015. aasta resolutsiooni maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta⁵,
- võttes arvesse oma 8. juuli 2015. aasta resolutsiooni maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise kui arenguriikide valitsemist, sotsiaalkaitset ja arengut takistavate probleemide kohta⁶,
- võttes arvesse oma 11. juuni 2015. aasta resolutsiooni FIFA kõrgeid ametnikke puudutavate korrupsioonijuhtumite hiljutise paljastamise kohta⁷,
- võttes arvesse oma 23. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni organiseeritud kuritegevuse, korrupsiooni ja rahapesu ning soovitude kohta meetmete võtmiseks ja algatuste tegemiseks⁸,
- võttes arvesse oma 8. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni avaliku ja erasektori korrupsiooni mõju kohta inimõigustele kolmandates riikides⁹,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu korrupsiooni kriminaalõigusliku reguleerimise konventsiooni, Euroopa Nõukogu korrupsiooni tsiviilõiguslike aspektide konventsiooni ning resolutsioone (98) 7 ja (99) 5, mille Euroopa Nõukogu ministrite komitee võttis vastu vastavalt 5. mail 1998 ja 1. mail 1999 ning millega asutati riikide korrupsioonivastane ühendus (GRECO),
- võttes arvesse 26.–27. novembril 2012. aastal vastu võetud Jakarta deklaratsiooni korrupsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste põhimõtete kohta¹⁰,
- võttes arvesse korrupsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste rahvusvahelise ühenduse (IAACA) seitsmendal aastakonverentsil ja üldkoosolekul 22.–24. novembril

¹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/20-fac-business-human-rights-conclusions/>

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0405.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0403.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0310.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0408.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0265.

⁷ ELT C 407, 4.11.2016, lk 81.

⁸ ELT C 208, 10.6.2016, lk 89.

⁹ ELT C 181, 19.5.2016, lk 2.

¹⁰ https://www.unodc.org/documents/corruption/WG-Prevention/Art_6_Preventive_anti-corruption_bodies/JAKARTA_STATEMENT_en.pdf

2013. aastal vastu võetud Panama deklaratsiooni,

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 17. detsembri 2015. aasta resolutsiooni inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiasutuste kohta ning Inimõiguste Nõukogu 29. septembri 2016. aasta resolutsiooni inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiasutuste kohta¹,
 - võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu nõuandekomitee 5. jaanuari 2015. aasta lõpparuannet korruptsiooni negatiivse mõju kohta inimõiguste tagamisele²,
 - võttes arvesse Aafrika Liidu konventsiooni korruptsiooni ennetamise ja korruptsioonivastase võitluse kohta (AUCPCC)³,
 - võttes arvesse ÜRO ülemaailmse kokkuleppe algatust võtta strateegiate ja meetmete puhul aluseks inimõiguste, tööhõive, keskkonna ja korruptsiooni vastu võitlemise universaalsed põhimõtted⁴,
 - võttes arvesse Transparency Internationali korruptsiooni tajumise iga-aastast indeksit,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ning arengukomisjoni ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamusi (A8-0246/2017),
- A. arvestades, et korruptsioon on keeruline üleilmne nähtus, mis mõjutab nii põhja kui ka lõunat ning mida saab määratleda kui üksikisikule või kollektiivile usaldatud võimu kuritarvitamist otseselt või kaudselt isiklikuks kasuks, mis ohustab tõsiselt avalikku huvi ja ühiskondlikku, poliitilist ja majanduslikku stabiilsust ja turvalisust, õõnestades avalikkuse usaldust ja institutsioonide tõhusust ja tulemuslikkust ning selliseid väärtusi nagu demokraatia, inimõigused eetika, õiglus, säästev areng ja hea valitsemistava;
- B. arvestades, et korruptsioon võib küündida väikese ulatusega püüdlustest mõjutada üksikisikuid, ametiisikuid või avalike teenuste rakendamist kuni ulatuslike katseteni õõnestada poliitilisi, majandus- ja/või õigussüsteeme ning edendada ja rahastada terrorismi, ergutada äärmuslust, vähendada maksutuluseid ja toetada organiseeritud kuritegevuse võrgustikke;
- C. arvestades, et korruptsiooni põhjustab poliitiliste, majandus- ja õigussüsteemide suutmatuse tagada tugevat, sõltumatut järelevalvet ja vastutust;
- D. arvestades, et korruptsiooni vähendamine on väga oluline majanduskasvu, vaesuse vähendamise, jõukuse loomise, hariduse, heaolu, tervishoiu, taristu arendamise ja konfliktide lahendamise jaoks, samuti usalduse loomiseks institutsioonide, ettevõtjate ja poliitika vastu;
- E. arvestades, et paljudes riikides ei ole korruptsioon ainult oluline süsteemne takistus

¹ <http://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/Governance/Resolutions/A.HRC.RES.33.15%20EN.pdf>

² http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session28/Documents/A_HRC_28_73_ENG.doc

³ http://www.eods.eu/library/AU_Convention%20on%20Combating%20Corruption_2003_EN.pdf

⁴ <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

demokraatia, õigusriigi põhimõtte, poliitilise vabaduse ja säästva arengu ning kõigi kodaniku-, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste inimõiguste – kasutamisele, vaid võib olla ka paljude inimõiguste rikkumiste põhjus; arvestades, et korrupsioon on üks kõige vähem tähelepanu saanud inimõiguste rikkumiste põhjuseid, kuna see annab hoogu ebaõiglusele, ebavõrdsusele, muu hulgas seoses rahaliste ja majanduslike vahenditega, karistamatusele, meelevaldsele tegevusele, poliitilisele ja usulisele ekstreemismile ja konfliktidele;

- F. arvestades, et korrupsioon ohustab demokraatia kindlustamist ja inimõiguste jõustamist ning kahjustab riigiasutusi, see aga võib kaasa tuua sotsiaalseid rahutusi, sealhulgas vägivalda, kodanikuühiskonna proteste ja suurt poliitilist ebastabiilsust; arvestades, et korrupsioon püsib arenguriikides konflikti katalüsaatorina, mis on jäetud süstemaatiliselt tähelepanuta, tuues kaasa inimõiguste, sh rahvusvahelise humanitaarõiguse laialt levinud rikkumised ja nende toimepanijate karistamatuse; arvestades, et korrupsiooni hetkeseis ja ebaseaduslik rikastumine riigivõimu ametikohtadel on toonud kaasa võimuahnuse ja kleptokraatide võimu põlistamise;
- G. arvestades, et paljudes riikides toob kõrge korrupsioonitase kaasa madala inim-, sotsiaal- ja majandusarengu, hariduse ja muude avalike teenuste madala taseme, piiratud kodaniku- ja poliitilised õigused, poliitilise konkurentsi ja meediavabaduse (veebis ja mujal) vähesuse või puudumise ning õigusriigi puudujäägid;
- H. arvestades, et korrupsioon mõjutab inimõiguste kasutamist, sel on negatiivsed tagajärjed ja ebaproportsionaalselt suur mõju kõige ebasoodsamas olukorras olevatele, marginaliseeritud ja haavatavatele ühiskonnarühmadele, nagu naised, lapsed, puudega inimesed, eakad, vaesed, põlisrahvad ning vähemuste hulka kuuluvad inimesed, nimelt takistab korrupsioon nende võrdset juurdepääsu poliitilisele osalemisele, avalikele ja sotsiaalsetele programmidele ja teenustele, õigusemõistmisele, julgeolekule, loodusvaradele, sealhulgas maale, töökohtadele, haridusele, tervishoiule ja elamispiinnale; arvestades, et korrupsioon mõjutab ka edusamme diskrimineerimise kaotamise, soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise suunas, piirates naiste suutlikkust oma õigusi nõuda; arvestades, et korrupsioon moonutab valitsemissektori kulutuste suurust ja jagunemist, kahjustades tõsiselt riigi suutlikkust rakendada maksimaalselt oma olemasolevaid ressursse, et tagada majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi õigusi, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete nõuetekohast toimimist ning ühise eetika väljatöötamist;
- I. arvestades, et ÜRO kestliku arengu 16. eesmärk keskendub rahu ja õigluse tagamisele, tugevate institutsioonide rajamisele ning korrupsioonivastasele võitlusele; arvestades, et kestliku arengu 16. eesmärgi saavutamiseks kogu maailmas peab EL otsekohe tegelema mitmesuguste probleemidega, milles korrupsioonil on oluline osa, alates inimõiguste rikkumisest kuni vaesuse, nälja ja ebaõigluseni;
- J. arvestades, et korrupsioonivastane võitlus nõuab kooskõlastatud jõupingutusi nii kõrge tasandi korrupsiooni kui ka pisikorrupsiooni tõkestamiseks kolmandates riikides ja ELi liikmesriikides, võttes iga juhtumi puhul eraldi arvesse hierarhilist soosimist, tasusüsteeme ja klientelismi võimustruktuurides, mis seob sageli kõrgeima tasandi korrupsioonikuriteod pisikorrupsiooniga, mõjutades otseselt elanikkonna elu ja nende juurdepääsu põhiteenustele;

- K. arvestades, et korrupsiooni ei saa tõkestada ilma poliitilise tahte tugeva väljenduseta kõrgeimal tasandil, sõltumata riiklike järelevalveasutuste ja õiguskaitseorganite võimekusest, oskustest ja valmisolekust;
- L. arvestades, et korrupsiooni majanduslikud tagajärjed on äärmiselt negatiivsed, pidades eelkõige silmas mõju vaesuse ja elanikkonna ebavõrdsuse suurendamisele, avalike teenuste kvaliteedile, julgeolekule, ulatusliku tervishoiu kättesaadavusele ja hariduse kõrgele standardile, taristule, sotsiaal-majanduslikele võimalustele individuaalsele ning majanduslikule emantsipatsioonile, eelkõige majanduskasvule, töökohtade ja töövõimaluste loomisele, ning arvestades pidurdavat mõju ettevõtlusele ja investeeringute kaotust;
- M. arvestades näiteks, et korrupsioon läheb ELile SKP seisukohast maksma 179–990 miljardit eurot aastas¹;
- N. arvestades, et Maailmapanga andmete kohaselt makstakse maailmas igal aastal umbes 1 triljon dollarit altkäemaksudeks ja korrupsioonist tulenevat majanduslikku kogukahju hinnatakse sellest arvust mitu korda suuremaks;
- O. arvestades, et organiseeritud kuritegevus, mis on paljudes riikides tõsine ja piiriülese mõõtmega probleem, on sageli seotud korrupsiooniga;
- P. arvestades, et korrupsioon ja inimõiguste rikkumised on tavaliselt seotud võimu kuritarvitamise ja vastutustunde puudumise, õigusemõistmise takistamise, sobimatu mõju kasutamise ja diskrimineerimise eri vormide institutsionaliseerimise, klientelismi ja turumehhanismide moonutamisega; arvestades, et korrupsiooni puhul ilmnevad tugevad seosed õigusriigi ja hea valitsemistava puudujääkidega, ning arvestades, et see kahjustab sageli nende institutsioonide ja üksuste tulemuslikkust, kellele on usaldatud kontrolli ja tasakaalu ning demokraatia põhimõtete ja inimõiguste austamise tagamine, näiteks parlamendid, õiguskaitseasutused, kohtud ja kodanikuühiskond; arvestades, et riikides, kus õigusriiki õõnestab korrupsioon, takistavad nii õigusraamistike rakendamist kui ka tugevdamist korrumpeerunud kohtunikud, advokaadid, prokurörid, politseinikud, uurijad ja audiitorid;
- Q. arvestades, et korrupsioon ja inimõiguste rikkumised on nähtus, mis hõlmab ausa käitumise puudumist ja mittetoimivaid ametiasutusi, ja arvestades, et avaliku ja erasektori organisatsioonide usaldusväarsust ja õiguspärasust saab tagada ainult siis, kui nende igapäevane haldamine põhineb range aususe kultuuril;
- R. arvestades, et sellised tegevused nagu valimispettused, erakondade ebaseaduslik rahastamine, semupoliitika ja raha tajutav ebaproportsionaalne mõju poliitikas vähendavad usaldust ning kindlustunnet erakondade ja valitud esindajate, valimisprotsessi ja valitsuste suhtes, õõnestavad demokraatlikku legitiimsust ja üldsuse usaldust poliitika suhtes ning võivad oluliselt piirata kodaniku- ja poliitilisi õigusi; arvestades, et ebapiisav reguleerimine ning läbipaistvuse ja poliitilise rahastamise järelevalve puudumine võivad tekitada võimalusi sekkuda avalike ülesannete täitmisel ja seda lubamatult mõjutada; arvestades, et korrupsioonisüüdistusi võib kasutada ka

¹ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/579319/EPRS_STU%282016%29579319_EN.pdf

poliitilise vahendina poliitikute maine kahjustamiseks;

- S. arvestades, et korrupsioon õigussektoris rikub selliseid põhimõtteid nagu diskrimineerimiskeeld, õiguskaitse kättesaadavus ning õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on oluline vahend kõigi muude inimõiguste jõustamiseks ja karistamatuse ärahoidmiseks; arvestades, et sõltumatu kohtusüsteemi ja avaliku halduse puudumine tugevdab usaldamatust riigiasutuste vastu, õnnestades õigusriiki ja õhutades mõnikord vägivalda;
- T. arvestades, et korrupsiooni on keeruline mõõta, sest tavaliselt hõlmab see ebaseaduslikku tegevust, mida tahtlikult varjatakse, kuigi on välja töötatud ja rakendatud mõned korrupsiooni tuvastamise, seire ja mõõtmise mehhanismid;
- U. arvestades, et uued tehnoloogiad, nagu hajusandmebaasid või avatud allika uurimismeetodid ja meetodikad, pakuvad uusi võimalusi valitsuse tegevuse läbipaistvuse suurendamiseks;
- V. arvestades, et inimõiguste kaitse, eelkõige diskrimineerimiskeelu põhimõtte tugevdamine on korrupsioonivastases võitluses väärtuslik abinõu; arvestades, et korrupsiooni vastu võitlemine kriminaal- ja eraõiguse kaudu tähendab repressiiv- ja parandusmeetmete võtmist; arvestades, et inimõiguste, õigusriigi põhimõtete ja hea valitsemistava edendamine ja tugevdamine on edukate ja jätkusuutlike korrupsioonivastaste strateegiate olulised komponendid;
- W. arvestades, et korrupsioonivastase võitluse kriminaalõigusliku lähenemisviisi ja inimõigustepõhise lähenemisviisi vahelise koostoime loomine võib aidata vähendada korrupsiooni kollektiivset ja üldist mõju ning ära hoida inimõiguste süsteemset õõnestamist korrupsiooni otsese või kaudse tagajärjena;
- X. arvestades, et rahvusvahelise korrupsioonivastase võitluse jaoks on tekkimas institutsiooniline ja õiguslik raamistik, kuid poliitilise tahte või jäikade jõustamismehhanismide puudumise tõttu esineb märkimisväärsed vajakajäämisi rakendamises; arvestades, et inimõigustepõhine lähenemisviis korrupsioonivastasele võitlusele tagaks paradigmaatilise nihke ja võiks aidata rakendamises esinevaid vajakajäämisi kõrvaldada olemasolevate riiklike, piirkondlike ja rahvusvaheliste mehhanismide kasutamise abil inimõigustealaste kohustuste täitmise kontrollimiseks;
- Y. arvestades, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni korrupsioonivastane konventsioon on ainus õiguslikult siduv üldine korrupsioonivastane vahend, mis hõlmab viit põhivaldkonda: ennetusmeetmed, kriminaliseerimine ja õiguskaitse, rahvusvaheline koostöö, kuritegeliku vara tagasivõitmine ning tehniline abi ja teabevahetus;
- Z. arvestades, et rahvusvahelised kohustused on hea mehhanism asjakohaste ja mõistlike meetmete võtmiseks, et ennetada korrupsiooni avalikus ja erasektoris ning selle eest karistada, eelkõige kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelise pakti ning muude asjaomaste inimõiguslaste vahendite kohaselt;
- AA. arvestades, et kohtutel, ombudsmanidel ning inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavatel riigiasutustel, samuti kodanikuühiskonnal võib olla tähtis roll korrupsiooni

tõrjumisel ning nende potentsiaali saab suurendada tiheda koostöö abil korruptsioonivastase võitlusega tegelevate riiklike ja rahvusvaheliste ametiasutustega;

- AB. arvestades, et korruptsiooniga võitlemiseks tuleks võtta meetmeid läbipaistvuse ja aruandekohustuse suurendamiseks ning riikides karistamatuse vastu võitlemiseks, samuti tuleks seada prioriteediks selliste strateegiate ja konkreetsete poliitikameetmete väljatöötamine, mis aitaksid nii korruptsiooni vastu võidelda kui ka luua ja/või arendada asjakohast avalikku korda;
- AC. arvestades, et nii kodanikuühiskonnal kui ka erasektoril võib olla otsustav roll institutsioonilise reformi kujundamisel, et tugevdada läbipaistvust ja vastutust; arvestades, et õppida võib inimõigusliikumiste kogemustest kodanikuühiskonna teadlikkuse suurendamisel korruptsiooni kahjulike tagajärgede kohta ning liitude loomisel riigiasutuste ja erasektoriga korruptsioonivastaste jõupingutuste toetamisel;
- AD. arvestades, et vaba meedia puudumine nii veebis kui ka väljaspool veebikeskkonda mitte ainult ei piira põhiõigust väljendusvabadusele, vaid ka loob soodsad tingimused läbipaistmatute tavade, korruptsiooni ja rikkumiste kasvuks; arvestades, et sõltumatu meedial ning mitmekesisel ja pluralistlikul meediamaastikul on tähtis roll läbipaistvuse ja järelevalve tagamisel, korruptsioonist teatamisel, selle uurimisel ja paljastamisel ning avalikkuse teadlikkuse suurendamisel korruptsiooni ja inimõiguste rikkumiste vahelise seose kohta; arvestades, et mitmes riigis, sealhulgas ELi liikmesriikides, kehtivad laimamise eest kaitsvad seadused, nt laimamiseks peetavate tegude kriminaliseerimine, mis võivad kahjustada sõna- ja meediavabadust ning mõjutada rikkumistest teatajaid ja ajakirjanikke korruptiivse tegevuse avalikustamisest loobuma;
- AE. arvestades, et paljud kodanikuühiskonna organisatsioonid, sh korruptsioonivastase võitlusega tegelevad ühendused ja inimõiguste organisatsioonid, ametiühingud, uurivad ajakirjanikud, blogipidajad ja rikkumistest teatajad paljastavad korruptsiooni, pettusi, haldusrikkumisi ja inimõiguste rikkumisi hoolimata sellest, et nii võib neid ähvardada kättemaks, sh töökohas, laim ja isiklik oht; arvestades, et kättemaksu, laimamise ja teotamise eest kaitsvate seaduste ning sõltumatu ja usaldusväärse uurimise puudumise tõttu ei pruugi inimesed rikkumistest teatada; arvestades, et ELil on kohustus neid kaitsta, eelkõige pakkudes avalikku tuge, sealhulgas viibides inimõiguste kaitsjate kohtuistungitel ja neid kohtuistungeid jälgides ning kasutades võimalikult tõhusalt ära selliseid vahendeid nagu demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend; arvestades, et on hädavajalik tagada kehtivate õigusaktide järgimine ja nõuetekohane rakendamine; arvestades, et korruptsioonist teatajatel peaks olema õigus oma identiteedi konfidentsiaalsuse säilitamisele vastavalt õiglase kohtupidamise tagatistele; arvestades, et rikkumistest teatajatele tuleks anda süüdistuse esitamise vastu rahvusvaheline kaitse;
- AF. arvestades, et korruptsioonivastane võitlus peaks hõlmama ka meetmeid organiseeritud kuritegevuse, maksuparadiiside, rahapesu, maksudest kõrvalehoidumise ja ebaseaduslike rahavoogude kaotamiseks ning neid võimaldavate skeemide kõrvaldamiseks, kuna need takistavad riikide kestlikku arengut, kasvu, heaolu ja vastutust;
- AG. arvestades, et paljudel riikidel ei ole veel suutlikkust maksuteabe vahetamiseks ELi riikidega ja seega ei saa nad ELi riikidelt teavet oma kodanike kohta, kes võivad maksudest kõrvale hoida;

- AH. arvestades, et kolmandatele riikidele eraldatavaid ELi vahendeid, sealhulgas hädaolukordades, tuleb abi saavates riikides selgete kontrolli- ja tasakaalumehhanismidega nõuetekohaselt jälgida, et ennetada korrupsioonivõimalusi, mis võivad tekkida, ning avalikustada kuritarvitused ja paljastada korrumppeerunud ametnikud;
- AI. arvestades, et korrupsiooni ja ebaseaduslike finantsvoogude kontrollimine on poliitiline küsimus, mida tuleb käsitleda laiahaardeliselt, ülemaailmselt ja piiriüleselt (G20, ÜRO, OECD, Maailmapank, IMF);
- AJ. arvestades, et 2017. aasta veebruaris Šveitsis Lausanne'is peetud spordi ausust käsitleval rahvusvahelisel foorumil (International Forum for Sports Integrity) edendati valitsuste, rahvusvaheliste spordiorganisatsioonide ja muude organisatsioonide koostööd, et võidelda korrupsiooniga spordis;
1. nõuab, et riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil võetaks ühiseid meetmeid korrupsiooni ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks, pidades silmas, et korrupsioon levib üle piiride, ning et kõrvuti kodanikuühiskonna organisatsioonide tööga korrupsiooni vastu võitlemisel tuleks edendada riikidevahelist ja piirkondadevahelist tõhustatud koostööd; kutsub riike üles aktiivselt osalema rahvusvahelistel foorumitel, et aru pidada ja jõuda ühiste otsusteni heade tavade ja poliitika kohta, mis on kohandatud iga piirkonna konkreetse olukorra järgi, eesmärgiga võidelda korrupsiooni kui omavaheliste seostega keerulise ja valdkondadeülese nähtuse vastu, mis takistab poliitilist, majanduslikku ja sotsiaalset arengut ja soodustab rahvusvahelist kuritegevust, sh terrorismiga seotud tegevust;
 2. otsustab koostada iga ametiaja jooksul regulaarselt uuendatava aruande korrupsiooni ja inimõiguste kohta;
 3. on veendunud, et korrupsioonivastane võitlus peab hõlmama avaliku ja erasektori partnerluse käsitusviisi ja hoiatab, et kui seda ei tehta, süveneb vaesus, ebavõrdsus ja mainekahju ning vähenevad välisinvesteeringud, halvenevad noorte võimalused elus ning ei murta korruptiivsete tavade ja terrorismi vahelist seost;
 4. tunneb muret selle pärast, et ei rakendata ega jõustata olemasolevaid rahvusvahelisi korrupsioonivastaseid vahendeid – näiteks ÜRO korrupsioonivastast konventsiooni, ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid (Ruggie suunised), Euroopa Nõukogu korrupsiooni kriminaalõigusliku reguleerimise konventsiooni ja OECD altkäemaksuvastast konventsiooni; palub allakirjutanud riikidel neid vahendeid täielikult kohaldada, et kodanikke paremini kaitsta; lubab töötada koos rahvusvaheliste partneritega, et suurendada nende riikide arvu, kes otsustavad demokraatlike protsesside tugevdamise ja vastutustundlike institutsioonide rajamise kasuks;
 5. on mures ahistamise, ähvardamise, hirmutamise ja karistamise pärast, mille all kannatavad kodanikuühiskonna organisatsioonid, sealhulgas korrupsioonivastased ühendused ja inimõigusliikumised, ajakirjanikud, blogipidajad ja rikkumistest teatajad, kes korrupsioonijuhtumeid paljastavad ja avalikustavad; kutsub ametiasutusi üles võtma kõiki vajalikke meetmeid, et tagada nende füüsiline ja psühholoogiline puutumatus ning tagada kohesed, põhjalikud ja erapooletud uurimised, et tuua süüdlased vastavalt rahvusvahelistele standarditele kohtu ette;

6. palub tungivald, et 2016. aasta Londoni korruptsioonivastase tippkohtumise osalejad täidaksid endale võetud kohustusi tegeleda korruptsiooni põhjustega ja meetoditega, mida on vaja läbipaistvuse edendamiseks, samuti kõige enam mõjutatute toetamiseks;
7. tuletab meelde, et tulemuslikuks võitluseks korruptsiooni ja finantskuritegude vastu on oluline välja töötada ELi välispoliitiline korruptsioonivastane strateegia;
8. rõhutab, et riigid peavad oma inimõigustealaseid kohustusi täitma vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni korruptsioonivastase konventsiooni tingimustele, ja julgustab riike, kes ei ole seda veel teinud, neid kohustusi täitma, et saada konventsiooni osaliseks; toonitab, et riikide kohus on ennetada nende jurisdiktsioonis esineva korruptsiooni mis tahes negatiivset mõju ja sellele reageerida;
9. tunnistab poliitiliste sidusrühmade ning ettevõtjate kohustust austada inimõigusi ja võidelda korruptsiooni vastu; rõhutab vajadust lisada inimõiguste aspekt korruptsioonivastastesse strateegiatesse, et rakendada kohustuslikku ja tõhusat ennetavat poliitikat sellistes küsimustes nagu läbipaistvus, avaliku teabe kättesaadavust käsitlevad seadused, rikkumistest teatajate kaitse ja väliskontrollid;
10. soovib ELil tugevdada oma toetust rahvusvaheliste õigusaktidele, et suurendada läbipaistvust majandussektorites, kus pannakse kõige tõenäolisemalt toime inimõiguste rikkumisi ja korruptsiooni kuritegusid;
11. toetab loodusvarade haldamise nüüdisaegsete, läbipaistvate ja tõhusate poliitika- ja õigusraamistike kehtestamist ning usub, et sellised meetmed võivad olla võimas relv korruptsiooni vastu; tervitab sellega seoses mäetööstuse läbipaistvuse algatust ja palub ELil suurendada toetust, et aidata rikkalike loodusvaradega riikidel rakendada seda algatust kui mõjusat üldist vahendit läbipaistvuse ja vastutuse edendamisel ning loodusvaradest saadava tulu haldamisel; usub, et tõhusa õigusraamistiku loomine, millega tagada mäetööstuse läbipaistvuse algatuse põhimõtete nõuetekohane kohaldamine nafta-, gaasi- ja mäetööstuse tarneahelate äriühingutes ja teistes sidusrühmades, on oluline meede, mida EL peaks tugevdama;
12. soovib Aafrikast tulevate ebaseaduslike finantskapitali voogudega tegelemiseks ja nende kärpimiseks pöörata erilist tähelepanu nendele kapitalivoogudele, mis tulenevad maagi ja mineraalide kaevandamisest konfliktipiirkondade kaevandustes;
13. märgib, et korruptsioon on keeruline nähtus, mis on juurdunud väga paljudes majanduslikes, poliitilistes, halduslikes, sotsiaalsetes ja kultuurilistes tegurites ning võimuhetes, ja tuletab seetõttu meelde, et selleks, et arengupoliitika saaks panustada korruptsioonivastasesse võitlusesse, keskendudes samal ajal vaesuse ja ebavõrdsuse vähendamisele ning tõhusamale integratsioonile, peab see edendama ka inimõigusi, demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja riiklikke sotsiaalteenuseid, et hoogustada head juhtimistava ning edendada sotsiaalset kapitali, sotsiaalset kaasatust ja sotsiaalset ühtekuuluvust, võttes arvesse kultuurilisi ja piirkondlikke eripärasid;
14. rõhutab, et üks tõhusamaid viise korruptsiooni ennetamiseks on vähendada riiklikku sekkumist ja bürokraatlikku vahendustegevust ning esitada lihtsamaid eeskirju;

Korruptsiooni ja inimõigustega seotud kaalutlused ELi kahepoolsetes suhetes

15. rõhutab vajadust pöörata suuremat tähelepanu ELi toetusprogrammide raames rahastatavate projektide kohaliku ja demokraatliku omaluse põhimõttele, et tagada minimaalne läbipaistvusstandard; rõhutab, et ELi välisrahastamisvahendid peaksid põhinema korruptsioonivastastel standarditel, tingimustel, mis keskenduvad muu hulgas tulemustele ja sisaldavad selgeid vahe-eesmärke, näitajaid ja aastaaruandeid, ning partnerriikide võetud kohustusel, et tõhustada ELi rahalise toetuse kasutamist;
16. tuletab meelde, et on vaja pidevat järelevalvet ELi rahastatavate projektide üle ning et abisaaja riigi ametiasutused peavad vastutama, kui ELi vahendeid ei kasutata nõuetekohaselt, ning rõhutab, et lepingute rakendamise järelevalvesse tuleb kaasata kohalikke kodanikuühiskonna organisatsioone ja inimõiguste kaitsjaid; lisaks rõhutab, et kõik ELi vahendeid saavad töövõtjad peavad täielikult avalikustama kogu nõutud teabe, sealhulgas oma tulutoova omandi ja äriühingu struktuuri;
17. soovib ELil ja teistel rahvusvahelistel toetuse ja laenu pakkujatel viia läbi audit toetuste, laenu ja abipakettide kohta ning täita rangeid hoolsusnõudeid abisaajate valitsuste ja organisatsioonide suhtes, et vältida nn üüriraha andmist kleptokraadist ametiasutustele ning nende ja nende partnerite kontrollivatele organisatsioonidele; on seisukohal, et seoses sellega tuleks julgustada vastastikuseid eksperdihinnanguid;
18. rõhutab, kui oluline on korruptsioonivastane tegevuskava ELiga ühinemise läbirääkimisprotsessis;
19. kutsub ELi üles lisama kolmandate riikidega sõlmitavatesse lepingutesse lisaks inimõigusi käsitlevatele klauslitele ka korruptsioonivastane klausel, mis peaks nõudma kontrollimist, nõustamist ja viimase võimalusena sanktsioonide kehtestamist või kõnealuste lepingute peatamist, juhul kui esineb tõsine ja/või süsteemne korruptsioon, mis põhjustab raskeid inimõiguste rikkumisi;
20. palub ELil töötada välja põhimõtted, et võidelda ulatusliku korruptsiooni kui kuritegevuse vastu siseriikliku ja rahvusvahelise õiguse kohaselt, tegeleda ulatusliku korruptsiooni karistamata juhtumitega korruptsioonivastaste seaduste tõhusama jõustamise abil ning viia läbi reforme, täitmaks süsteemseid õiguslünki riikide õigusraamistikus, mis võimaldavad ulatuslikul korruptsioonil ületada piire ning vältida riikide finantsvaldkonda reguleerivaid asutusi ja maksuhaldureid;
21. rõhutab, et tuleb pöörata erilist tähelepanu ÜRO korruptsioonivastase konventsiooni tõhusa rakendamise pidevale ja struktureeritud kontrollimisele ja hindamisele ELi liikmesriikides ja riikides, kellega ELil on leping või kavatsus leping sõlmida;
22. võttes arvesse Euroopa korruptsioonivastast võitlust käsitlevat õigustikku, kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles võtma rahvusvahelisel tasandil juhtrolli ning edendama liidu partnerriikide hulgas korruptsioonivastast võitlust;
23. kutsub ELi üles edendama korruptsioonivastaseid meetmeid ja tõhusaid riiklikke osalus- ja aruandlusmehhanisme – sealhulgas teabe juurdepääsu õigus ja avatud andmete põhimõtete rakendamine – kõikides asjakohastes inimõigustealastes dialoogides ja konsultatsioonides kolmandate riikidega ning rahastama projekte, mille eesmärk on nende meetmete kehtestamine, rakendamine ja jõustamine;

24. rõhutab, kui oluline on avatud allikatel põhinev uurimine seoses korrupsioonivastase uurimistööga; kutsub ELi üles rahastama piisavalt organisatsioone, kes toetuvad avatud allikatel põhinevale uurimisele ja korrupsiooni tõendite digitaalsele kogumisele, selleks et paljastada korrumppeerunud ametnikke ja tagada vastutus;
25. kutsub ELi üles rahastama uurimistööd hajutatud andmebaasi rakendustes, mida võib kasutada valitsussektori varade läbipaistvuse parandamiseks, ELi välisabi kaudu saadud abiraha kindlakstegemiseks ja jälgimiseks ning valimispettusega võitlemise toetamiseks;
26. tunneb heameelt, et arengukoostöö rahastamisvahendi ja naabruspoliitika kavandamise rahastamisvahendi raames tehakse pidevaid jõupingutusi, et luua ja kindlustada sõltumatuid ja tõhusaid korrupsioonivastased asutusi;
27. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles kavandama ühist inimõigusi käsitlevat ja korrupsioonivastast programmi, eelkõige algatusi läbipaistvuse suurendamiseks, karistamatuse vastu võitlemiseks ja korrupsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste tugevdamiseks; on seisukohal, et need jõupingutused peaksid hõlmama inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiastutuste toetamist, kes on suutnud tõestada oma sõltumatust ja erapooletust, et nad suudaksid paremini ka korrupsioonijuhtumitega toime tulla, rakendades oma uurimisalast suutlikkust korrupsiooni ja inimõiguste rikkumiste seoste väljaselgitamiseks, tehes koostööd korrupsioonivastase võitlusega tegelevate asutustega ning suunates juhtumeid prokuratuuri või õiguskaitseasutustele; kutsub samuti liitu ja liikmesriike üles tõhustama oma õigusosalase koostöö programme kolmandate riikidega, et edendada heade tavade vahetamist ja tõhusaid vahendeid võitluses korrupsiooni vastu;
28. kutsub ELi üles toetama ka edaspidi kolmandates riikides asutatud korrupsioonivastaseid asutusi, kes on tõestanud, et tegutsevad sõltumatult ja erapooletult, näiteks Guatemala rahvusvaheline uurimiskomisjon karistamatuse vastu võitlemiseks (CICIG), samuti algatusi, mille eesmärk on jagada teavet, vahetada parimaid tavasid ja suurendada suutlikkust; kutsub neid riike üles tagama neile asutustele kõik vajalikud vahendid, sealhulgas uurimisõiguse, et nende töö oleks tõhus;
29. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles suunama rohkem rahalisi vahendeid selliste kaitseprogrammide kehtestamiseks ja rakendamiseks, milles pööratakse kodanikuühiskonna organisatsioonide liikmete, sh korrupsioonivastase võitlusega tegelevate ühenduste ja inimõigustealaste liikumiste, ajakirjanike, blogipidajate ja rikkumistest teatajate poole, kes paljastavad ja mõistavad hukka korrupsioonijuhtumeid ning inimõiguste rikkumisi; rõhutab, et mis tahes tulevased ajakohastatud ELi suunised inimõiguste kaitsjate kohta ja arenguabi kohta või suunised nende rakendamiseks peaks sisaldama selgeid viiteid ja meetmeid, et edendada inimõiguste kaitset ning võidelda korrupsiooniga, et inimestel oleks lihtsam teatada võimalikest korruptiivsetest tegudest, kartmata repressioone, ja toetada kogukondi, kes on selle tõttu kannatanud; väljendab heameelt komisjoni hiljuti käivitatud konsulteerimisprotsessi üle rikkumistest teatajate kaitse teemal; rõhutab, et ELi delegatsioonide juures asuvates inimõiguste teabekeskustes tuleks ka nendele sihtrühmadele erilist tähelepanu pöörata ning säilitada tihedaid kontakte kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide ja inimõiguste kaitsjatega, tagades nende rahvusvahelise nähtavuse ja kaitse, luues seeläbi ka

õigusrikkumistest teada andmiseks usaldusväärseid kanaleid;

30. rõhutab, et kõik sõltumatud ja erapooletud järelevalveasutused, kohalikud õiguskaitseametnikud ja prokurörid, samuti konkreetsetest rikkumistest teatajad ja tunnistajad peaksid saama ELilt abi ja toetust oma esinduste kaudu kohapeal ja neid tuleks kutsuda osalema koolitusprogrammides Euroopas; rõhutab, et kui see on asjakohane, peaks toetus olema avalik;
31. kutsub ELi delegatsioone üles kasutama demarše ja avalikku diplomaatiat kohalikul ja rahvusvahelisel tasandil, et mõista avalikult hukka korruptsiooni- ja selle karistamatuse juhtumeid, eriti siis, kui need põhjustavad tõsiseid inimõiguste rikkumisi; lisaks kutsub ELi delegatsioone ja liikmesriikide saatkondi üles käsitlema korruptsioonilaseid aruandeid (süsteemne analüüs või konkreetsed juhtumid) teabekoosolekutel Euroopa välissteenistuses ja liikmesriikides;
32. soovib Euroopa välissteenistusel ja ELi delegatsioonidel lisada inimõigusi ja demokraatiat käsitlevatesse riigistrateegia dokumentidesse asjakohasel juhul konkreetse võrdlusaluse korruptsiooni ja inimõiguste vahelisele seosele ning lisaks soovib käsitleda seda küsimust ühe ELi eriesindajate prioriteedina ülesannete täitmisel; palub eelkõige ELil tegeleda vahetult korruptsiooniga programmi kavandamise ja riikide strateegiadokumentides ning siduda igasugune eelarveabi kolmandatele riikidele konkreetsete reformidega, mis on oluline samm läbipaistvuse ja muude korruptsioonivastaste meetmete suunas;
33. soovib, et Euroopa demokraatia rahastu ja tervet ELi hõlmav inimõiguste kaitsjate mehhanism (protectdefenders.eu) peaks keskenduma eriprogrammidele, et kaitsta korruptsioonivastaseid aktiviste, kes aitavad samuti kaasa inimõiguste toetamisele;
34. palub ELil luua kaebuste esitamise mehhanismid, mille kaudu saavad liidu välistegevuse tõttu kahju kannatanud inimesed esitada kaebusi inimõiguste rikkumiste ja korruptsioonijuhtumite kohta;
35. kordab oma varasemates resolutsioonides esitatud nõudmist, et EL peaks esitama nimekirja nn Magnitski sanktsioonide kohta 32 Venemaa riigiametniku vastu, kes vastutavad Vene rikkumistest teataja Sergei Magnitski surma eest, niipea kui nõukogul on selle vastuvõtmine võimalik, ning kehtestada nende ametnike vastu sihipärased sanktsioonid, nagu kogu Euroopa Liitu hõlmav viisakeeld ja nende Euroopa Liidus asuvate finantsvarade külmutamine;
36. julgustab ELi liikmesriike kaaluma õigusakti vastuvõtmist, et luua selged kriteeriumid, võimaldades musta nimekirja koostamist ja sihipäraste sanktsioonide kehtestamist kolmandate riikide isikute ja nende pereliikmete vastu, kes on toime pannud raskeid inimõiguste rikkumisi või on olnud vastutavad tõsise korruptsiooni tellimise, kontrollimise või muul viisil suunamise eest või on selles osalenud, sealhulgas era- või avaliku sektori varade omakasuks võõrandamine, riigihankelepingute või loodusvarade kaevandamisega seotud korruptsioon, altkäemaksud, või välismaistele jurisdiktsioonidele ebaseadusliku vara müügi või üleandmise hõlbustamine; rõhutab, et nimekirja lisamise kriteeriumid peaksid tuginema hästi dokumenteeritud, koondavatele ja sõltumatutele allikatele ja veenvatele tõenditele, võimaldades sihtrühmade jaoks hüvitismehhanisme; toonitab selle nimekirja avalikustamise tähtsust, et anda

kohustatud üksustele vajalikku teavet, teostamaks muu hulgas hoolsat kliendikontrolli ELi rahapesuvastase direktiivi raames¹;

37. palub ELil järgida poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtet (ELi toimimise lepingu artikkel 208) ja aidata aktiivselt korruptsiooni vähendada ning võidelda oma välispoliitika abil otseselt ja selgesõnaliselt karistamatuse vastu;
38. palub ELil suurendada oma ametliku arenguabi läbipaistvust ja aruandluskohustust, et järgida tulemuslikult rahvusvahelise abi läbipaistvuse algatuse (IATI) standardeid ja rahvusvaheliselt kokku lepitud arengutõhususe põhimõtteid; kutsub ELi üles ka töötama välja jõulise ja tervikliku riskijuhtimissüsteemi, ennetamaks olukorda, kus arenguabi suurendab abisaavates riikides korruptsiooni, sidudes selle saavutamiseks näiteks eelarvetoetuse selgete korruptsioonivastaste eesmärkidega; rõhutab, et selleks tuleb luua töökindlad mehhanismid eelarvetoetuse väljamaksmise järelevalveks;
39. palub suurkorruptsiooni likvideerimise eesmärgil, et komisjon pööraks eelarvetoetuse andmisel erastamise ja avaliku sektori vara, eelkõige maaga seotud tehingute puhul tähelepanu läbipaistvusele, ning osaleks arengumaadele suunatud OECD toetusprogrammides, mille eesmärk on tõhustada riigiettevõtete juhtimist;
40. kutsub komisjoni üles toetama arenguriike võitluses maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu, aidates neil luua tasakaalustatud, tõhusad, õiglased ja läbipaistvad maksusüsteemid;
41. on seisukohal, et EL kui maailma suurim arenguabi andja peaks siduma ELi välisabi andmise selliste maksureformide teostamisega, mille eesmärk on suurendada läbipaistvust, muuta andmed kättesaadavamaks ning soodustada teiste rahastajatega koostöös tehtavaid algatusi;
42. rõhutab korruptsiooni äärmiselt negatiivset mõju kaubandusele ja selle eelistele, majandusarengule, investeerimisele ja riigihankemenetlustele, ning nõuab tungivalt, et komisjon võtaks seda seost arvesse kõikides kaubanduslepingutes ning integreeriks kaubanduslepingutesse jõustatavad inimõigused ja korruptsioonivastase võitluse klauslid;
43. juhib tähelepanu asjaolule, et kaubanduspoliitika aitab kaitsta ja edendada Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 osutatud väärtusi, mida EL kaitseb, nimelt demokraatia, õigusriik, inimõiguste austamine, põhiõigused ja -vabadused ning võrdõiguslikkus; rõhutab, et äärmiselt oluline on liidu välis- ja sisepoliitika sidusus, eelkõige korruptsioonivastase võitluse osas; rõhutab, et selles osas on ELi seadusandjatel kaubandussuhete hõlbustamisel eriline roll, kuna nad peavad tagama, et kaubandussuhteid ei kasutata korruptiivsetel eesmärkidel;
44. peab kaubanduslepinguid põhiliseks vahendiks korruptsioonivastaste meetmete ja hea valitsemistava edendamisel; väljendab heameelt meetmete üle, mida EL on juba võtnud kaubanduspoliitikas korruptsiooni vastu võitlemiseks, näiteks üldise soodustuste süsteemi ja kestliku arengu peatükkide abil ning kohustuste võtmisega rahvusvaheliste korruptsiooni vastu võitlemise konventsioonide ratifitseerimiseks

¹ ELT L 141, 5.6.2015, lk 73.

kaubanduspartneritega; toetab strateegias „Kaubandus kõigile“ sätestatud eesmärki lisada kõikidesse tulevastes kaubanduslepingutesse ambitsioonikad korrupsiooni vastu võitlemise sätted; nõuab sellega seoses, et tulevastes kaubanduslepingutes kehtestataks kohustus ühineda mitmepoolsete korrupsiooni vastu võitlemise konventsioonidega nagu ÜRO korrupsioonivastane konventsioon ja OECD altkäemaksuvastane konventsioon ning et tervikliku lähenemisviisi osana lisataks horisontaalsed sätted, mis tuleks lisada olemasolevatesse kaubanduslepingutesse nende läbivaatamisel;

45. rõhutab, et kaubanduslepingute osalised peaksid võtma meetmeid, et edendada erasektori, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja siseriiklike nõuanderühmade aktiivset osalemist korrupsiooni vastu võitlemise programmide ja klauslite rakendamisel rahvusvahelistes kaubandus- ja investeerimislepetes; on veendunud, et tuleks kaaluda rikkumisest teatajate kaitse lisamist tulevastes kaubanduslepingutesse, kui ELi süsteem saab paika;
46. tunnistab, et on oluline pakkuda ettevõtetele selgeid juhiseid ja tuge, et nad saaksid kasutusele võtta tõhusad menetlused, millega kontrollida korrupsioonivastaste õigusaktide järgimist, eelkõige VKEdele kaubanduslepingutesse lisatavate erisätetega, et aidata neil korrupsiooni vastu võidelda; rõhutab, et korrupsioonivastaste õigusaktide järgimise kontrollimise puhul ei ole olemas tüüplahendusi; kutsub komisjoni üles kaaluma abi andmist korrupsioonivastase võitluse alase suutlikkuse suurendamise projektidele, nagu parimate tavade vahetamine ja koolitus, aitamaks riikidel ja ettevõtlussektoril lahendada mis tahes probleeme, millega nad võivad selles vallas kokku puutuda;
47. väljendab heameelt selle üle, et 2017. aasta veebruaris jõustus Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) kaubanduse lihtsustamise leping, milles on sätestatud meetmed maailmakaubanduses korrupsiooni vastu võitlemiseks; on sellest hoolimata veendunud, et õigusaktide vastuvõtmisest või reformimisest üksi ei piisa ning et kõige tähtsam on nende rakendamine; juhib tähelepanu asjaolule, et seadusandliku reformiga peavad kaasnema kohtunike koolitamine, üldsuse juurdepääs teabele ja läbipaistvusmeetmed, ning kutsub ELi liikmesriike üles tegema korrupsiooni vastu võitlemisel nimetatud küsimustes koostööd; juhib samuti tähelepanu asjaolule, et kaubanduslepingutest võib olla abi järelevalve teostamisel korrupsioonivastase poliitikaga seotud siseriiklike reformide üle;
48. kutsub komisjoni üles pidama läbirääkimisi jõustatatavate korrupsiooni- ja rahapesuvastaste sätete üle kõigis tulevastes kaubanduslepingutes ning teostama tõhusat järelevalvet korrupsioonivastaste sätete rakendamise üle; kutsub sellega seoses liikmesriike üles toetama läbirääkimisvolitustesse korrupsioonivastaste sätete lisamist vastavalt komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud läbirääkimisvolituste kavandile; peab kiiduväärseks korrupsioonivastaste sätete lisamist ELi ja Mehhiko lepingu ajakohastamist käsitlevatesse läbirääkimisvolitustesse; kutsub komisjoni üles jätkama jõupingutusi korrupsiooni vastu võitlemiseks, tagades kaubanduslepingute üle peetavate läbirääkimiste suurema läbipaistvuse ja selliste sätete lisamise, mille eesmärk on tagada suurem reguleerimisala koostöö ning tollimenetluste ja ülemaailmsete väärtusahelate terviklus; on veendunud, et korrupsiooni vastu võitlemiseks on vaja koostööklauseid, nt teabevahetuse ning haldus- ja tehnilise abi osas, eesmärgiga jagada

ja edendada parimaid tavaid, mis aitavad tõhustada õigusriiki ja inimõiguste austamist; ergutab komisjoni kehtestama selged ja asjakohased tingimused ning tulemusnäitajad, mis võimaldaksid tulemusi paremini hinnata ja esitada;

49. juhib tähelepanu asjaolule, et oluline on säilitada pidev regulaarne dialoog ELi kaubanduspartneritega kogu lepingute rakendamisprotsessi käigus, et lepingute üle üldiselt ja korruptsioonivastaste sätete üle teostataks korra kohast järelevalvet ja neid rakendataks nõuetekohaselt; võtab teadmiseks komisjoni strateegias „Kaubandus kõigile“ tehtud ettepaneku võtta kasutusele mehhanismid konsultatsioonide pidamiseks süsteemsete korruptsioonijuhtumite ja juhtimisvigade korral, ning kutsub komisjoni üles kaaluma asjaomase lepinguga kaasnevate soodustuste peatamist selliste süsteemsete korruptsioonijuhtumite korral ja juhul, kui ei täideta kohustusi korruptsiooni vastu võitlemisel ega järgita rahvusvahelisi korruptsiooni vastu võitlemise standardeid nagu OECD ühine aruandlusstandard, maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tegevuskava, tegelike tulusaajate keskregister ja rahapesuvastase töökonna soovitusel; kutsub komisjoni üles kehtestama selged ja asjakohased tingimused ning tulemusnäitajad, mis võimaldaksid tulemusi paremini hinnata ja esitada; kutsub lisaks komisjoni üles reageerima otsusekindlalt, proportsionaalselt ja kiirelt olukordades, kus abi saava riigi valitsus ei täida kokkulepitud tingimusi; kutsub komisjoni üles seadma sisse kaubanduspartneritega konsulteerimise mehhanismid süsteemse korruptsiooni juhtumite puhul ning tagama oskusteabe vahetamise, et aidata riike korruptsioonivastaste meetmete rakendamisel;
50. märgib, et kaubanduslepingud peavad hõlmama siduvaid ja jõustatavaid inimõiguste klausleid, mis kindlustavad, et eraettevõtted ja riikide ametiasutused austaksid inimõigusi ning järgiksid kõige rangemaid sotsiaal- ja keskkonnastandardeid, mis on korruptsiooniga võitlemisel väga olulised;

Korruptsioonivõrgustike ja -vahendajatega seotud ELi luureteabe areng

51. kutsub Euroopa välis teenistust üles juhtima liikmesriikide saatkondade ja kolmandates riikides asuvate ELi delegatsioonide vahelise töökonna moodustamist, mille kaudu saavad diplomaatilised ametnikud analüüsida ja jagada teavet kohalike korrumppeerunud võrkude struktuuri ja tegevuse kohta kõrgeimale võimu tasandile ning kasutada piisavalt teavet, et vältida ELi kokkumängu kleptokraatlike riikidega; usub, et sellist teavet tuleks ELi institutsioonidele edastada diplomaatiliste ja turvaliste kanalite kaudu; soovib lisaks, et ELi delegatsioonid ja liikmesriikide saatkonnad tugeldaksid tihedaid kontakte kohalike elanikega, eelkõige regulaarse dialoogi kaudu tõeliste ja sõltumatute kodanikuühiskonna organisatsioonide, ajakirjanike ja inimõiguste kaitsjatega, et koguda usaldusväärset teavet kohaliku korruptsiooni, selle oluliste mõjurite ja tabatud ametnike kohta;
52. on seisukohal, et äriühingud peaksid samuti ELi asutusi alati teavitama sellest, kui neilt küsitakse altkäemaksu ja/või nõutakse investeerimist kolmandatesse riikidesse, kes kasutavad partneritena kohalikke vahendajaid või riulifirmasid;
53. rõhutab, et kogutud teabe alusel peaks riigipõhiseid suuniseid jagama tsiviil- ja sõjalistel missioonidel ja ELi rahastamisasutustes, et parandada teadlikkust ohtudest, mis kaasnevad kohalike töövõtjate, erakindlustusfirmade ja teenuse pakkujatega, kelle tulusaajatest omanikud võivad olla seotud inimõiguste rikkumise ja korrumppeerunud

võrgustikega;

Sise- ja välispoliitika sidusus

54. usub, et EList võib saada usaldusväärne ja mõjukas korruptsioonivastase võitluse juht, kui ta tegeleb organiseeritud kuritegevuse, korruptsiooni ja rahapesuga seotud probleemidega oma piirides asjakohasel viisil; peab sellega seoses kahetsusväärseks, et komisjon otsustas loobuda 2014. aasta ELi korruptsioonivastase võitluse aruande järelmeetmetest, esitades uue analüüsi korruptsiooni kohta ELi liikmesriikides, mis oleks samuti suurendanud ELi tõsiseltvõetavust ambitsioonika korruptsioonivastase tegevuskava edendamisel välispoliitikas; rõhutab, et komisjon ja teised ELi institutsioonid peaksid võtma endale regulaarse, ambitsioonika ja range aruandlus- ja enesehindamise kohustuse kooskõlas ÜRO korruptsioonivastase konventsiooniga ja selle läbivaatamise mehhanismiga, ning kutsub komisjoni üles esitama täiendavaid poliitilisi ja seadusandlikke algatusi, et võidelda korruptsiooni vastu ning suurendada usaldusväärset ja läbipaistvat liikmesriikides;
55. tõdeb, et korruptsiooni dekriminaliseerimine mis tahes ELi liikmesriigis vähendaks avaliku poliitika tõsiseltvõetavust ja õõnestaks ELi suutlikkust nõuda kogu maailmas ambitsioonikat korruptsioonivastast tegevuskava; toetab tihedamat koostööd ELi liikmesriikide ja Euroopa Kontrollikoja vahel;
56. kordab oma nõudmist, et liikmesriigid muudaksid vajaduse korral enda kriminaalõigust, andes riiklikele prokuröridele ja kohtutele pädevuse uurida altkäemaksu või riiklike vahendite omastamise kuritegusid ja mõista nende üle kohut olenemata sellest, kus kuritegu toimus, kuni neist kuritegudest saadud tulu on leitud kõnealuses liikmesriigis või seal, kus on toimunud rahapesu, või kui isikul on tihedad sidemed liikmesriigiga kodakondsuse, elukoha, tulusaava omaniku peakontori või tütarettevõtete asukoha kaudu asjaomasel liikmesriigis;

ELi panus korruptsioonivastase võitluse inimõigustepõhisesse lähenemisviisi mitmepoolsetel foorumitel

57. kutsub ELi liikmesriike üles algatama ÜRO tasandil arutelu korruptsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste sõltumatuse standardite ja volituste tugevdamise teemal, tuginedes ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo, rahvusvahelise inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiasutuste koordineerimiskomisjoni, ÜRO asutuste ja eelkõige Inimõiguste Nõukogu kogemustele seoses inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiasutustega (Pariisi põhimõtted);
58. rõhutab vajadust tugevdada sidemeid korruptsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste ning inimõiguste edendamise ja kaitse eest vastutavate riigiasutuste vahel, tuginedes viimaste volitustele võidelda korruptsiooni kui inimõiguste rikkumiste võimaliku otsese ja kaudse allika vastu;
59. tuletab meelde oma üleskutset, et ELi liikmesriigid toetaksid ÜRO finantskuritegude, korruptsioonivastase võitluse ja inimõiguste eriraportööri määramist, kellel oleksid laialdased volitused, mis hõlmaksid eesmärgipärast kava ja riikide korruptsioonivastaste meetmete korrapärast hindamist; kutsub ELi liikmesriike üles võtma juhtrolli Inimõiguste Nõukogu liikmesriikide toetuse saavutamisel ja toetama ühiselt

resolutsiooni, mis toob kaasa volitused;

60. nõuab, et ÜRO võtaks suurema tõhususe tagamiseks ebaseaduslike rahavoogude osas vastu standardeid kehtestava vahendi;
61. rõhutab vajadust edendada riigisisest ja rahvusvahelist korrupsiooniga seotud suhtlust ning kodanike osalusele suunatud teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, rõhutamaks asjaolu, et korrupsioonil on negatiivne mõju inimõigustele ja see põhjustab muu hulgas sotsiaalset ebavõrdsust, sotsiaalse õigluse puudumist ja vaesuse taseme suurenemist; soovib ELil töötada välja ja rakendada konkreetseid programme seoses kehtiva kriminaalmenetlusõiguse ja kaebuste esitamise mehhanismidega; toonitab, et haridusel ja erapooletul, sõltumatul avalikul teabel on väga oluline roll sotsiaalsete oskuste ja aususe põhimõtte järgimise õpetamisel, mis teenivad avalikku huvi, toetavad õigusriigi põhimõtet ning ühiskonna sotsiaalset ja majanduslikku arengut;
62. soovib üldise korrapärase hindamise käigus uurida korrupsiooni kui inimõiguste rikkumiste põhjust, samuti korrupsiooni kui inimõiguste rikkumiste ja nõrga õigusriigi tagajärge kui viisi, kuidas võidelda korrupsiooniga ja edendada läbipaistvust ja parimaid tavasid; rõhutab kodanikuühiskonna võimalikku rolli selles protsessis;
63. julgustab laiendama rahvusvahelisi kohustusi, asetades korrupsioonivastase võitluse ÜRO kestliku arengu eesmärkide keskmesse kui üleilmse vaesuse vastu võitlemise vahendi;

Korrupsioon ja inimkaubandus

64. tunneb muret selle pärast, et inimkaubandust võivad hõlbustada korrupsioonis osalejad, kelle kätte on usaldatud võim erineval tasandil, näiteks politsei, tolliametnikud, piirikontrolliasutused ning sisserändeametid, kes võivad ignoreerida või sallida inimkaubandust, selles osaleda või seda organiseerida;
65. rõhutab sellega seoses, kui tähtsad on korrupsioonivastased meetmed, näiteks haldusastutuste läbipaistvuse ja vastutuse edendamine, ning vajadust kehtestada korrupsiooniga võitlemiseks juhtmehhanism ja tagada inimkaubandusevastaste strateegiate parem kooskõlastatus;
66. rõhutab, et sootundlikul lähenemisviisil võib olla väga oluline roll poliitika väljatöötamises võitluseks korrupsiooni vastu inimkaubanduse kontekstis;

Ettevõtlus ja inimõigused

67. innustab kõiki ÜRO liikmesriike, eelkõige ELi riike täielikult rakendama ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid ning lisama riiklikesse inimõigustealastes tegevuskavadesse (nagu nõutakse ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskavas) konkreetseid korrupsioonivastaste meetmete võtmise kohustused või vastu võtma konkreetseid altkäemaksuvastaseid õigusakte;
68. tunneb heameelt, et mõnede ELi liikmesriikide riiklikes tegevuskavades tehakse viiteid korrupsioonile, ning soovib sellega seoses erimeetmeid, et vältida korrupsiooni ja altkäemaksu ja karistada nende eest, mis võivad põhjustada inimõiguste rikkumisi;

soovib ELil toetada täiendavaid meetmeid, et edendada altkäemaksu- ja korrupsioonivastaste koodeksite ja normide vastuvõtmist ja rakendamist ettevõtetes, ning et riigihangetes osalevatel ettevõtetel peaksid olema kehtestatud kindel altkäemaksu- ja korrupsioonivastane koodeks ja hea valitsemistava põhimõtteid; on seisukohal, et avaliku sektori vahendite väärkasutamise, ebaseadusliku rikastumise või altkäemaksu eest tuleks kriminaalõiguse alusel karistada täiendavate erisanktsioonidega, eelkõige kui see tegevus toob otseselt kaasa inimõiguste rikkumise, mis on tingitud korruptiivsest tegevusest;

69. kiidab heaks muudetud raamatupidamisdirektiivi muu kui finantsteabe ja mitmekesisust käsitleva teabe avalikustamise kohta¹ seoses suurettevõtjate ja kontsernide aruandlusnõuetega, mis hõlmavad muu hulgas nende inimõigustealaseid ja korrupsioonivastase võitlusega seotud jõupingutusi; innustab ettevõtjaid avalikustama kogu asjakohase teabe kooskõlas komisjoni peagi avaldatavate suunistega;
70. kutsub veel kord kõiki riike ja ELi üles kaasama aktiivselt ja konstruktiivselt ÜRO valitsustevahelist avatud töörühma mis, käsitleb rahvusvahelisi korporatsioone ja teisi äriettevõtteid seoses inimõigustega, et jõuda õiguslikult siduva õigusaktini, millega takistada, uurida, taotleda kahju hüvitamist ja saada juurdepääs õiguskaitsevahenditele, kui rikutakse inimõigusi, sealhulgas korrupsiooni tagajärjel; kutsub liikmesriike üles tegema kõik vajaliku, et võimaldada kooskõlas ÜRO korrupsioonivastase konventsiooni artikliga 35 tsiviilkohtumenetlusega kahju hüvitamise nõudmise nendelt, kes panevad toime korruptiivseid tegusid;
71. kutsub ELi ja liikmesriike üles rakendama OECD suuniseid rahvusvahelistele ettevõtjatele;

Maa hõivamine ja korrupsioon

72. on jätkuvalt mures maa hõivamise probleemi pärast, mis on ettevõtjate, välisinvestorite, riiklike ja rahvusvaheliste valitsusväliste osalejate, ametnike ja ametiasutuste korrupsiooni tagajärg; rõhutab, et korrupsioon võimaldab maa hõivamisel sageli tekkida sunniviisiliste väljatõstmiste tõttu, andes muu hulgas ebaseaduslikult kolmandatele isikutele maa üle kontrolli ilma sellel maal elavate inimeste nõusolekuta;
73. rõhutab, et uuringutest selgub, et korrupsioon on maa haldamise valdkonnas laialt levinud ja seda esineb järjest rohkem maatehingute kõigis etappides, mille tulemuseks on erinevad inimõiguste rikkumised, mis ulatuvad kogukondade sunniviisilisest ümberasustamisest neile piisava hüvituse maksmiseta kuni maa hõivamise vastu võitlevate aktivistide tapmiseni²; võtab ühtlasi murega teadmiseks asjaolu, et inimõiguste rikkumised võivad üha kasvava toidu-, kütuse- ja toorainenõudluse ning arengumaades maasse tehtavate suuremahuliste investeringute tõttu sagedana;
74. tuletab meelde, et finantssektoril on tähtis roll eelkõige maa hõivamist hõlbustava korruptiivse tegevuse ärahoidmisel; kordab, et pangad ja finantsasutused peaksid kliendi

¹ ELT L 330, 15.11.2014, lk 1.

² Olivier De Schutter, „Tainted Lands: Corruption in Large-Scale Land Deals“, International Corporate Accountability Roundtable & Global Witness (november 2016).

<https://www.globalwitness.org/en/campaigns/land-deals/tainted-lands-corruption-large-scale-land-deals/>

suhtes rakendama hoolsusmeetmeid, et võidelda korruptsiooniga seotud rahapesu vastu, ja tagama, et nende toetatavad investorid võtavad tõhusaid inimõiguste alaseid hoolsusmeetmeid; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles kohustama äriühinguid avalikustama kolmandates riikides maa omandamise üksikasju ja andma arenguriikidele suuremat toetust, et tagada maaomandi, kalanduse ja metsade vastutustundlikku majandamist käsitlevate vabatahtlike suuniste tõhus rakendamine, et võidelda maatehingutega seotud korruptsiooni vastu;

Valimised ja demokraatlikult valitud organite toimimine

75. rõhutab, et üks korruptsioonivastase võitluse eesmärk peaks olema teha lõpp tõsistele kuritarvitustele, mis moonutavad demokraatiat ja poliitilisi protsesse, ning edendada sõltumatut, erapooletut ja tõhusat kohtusüsteemi; kutsub erakondi üles tugevdama oma rolli demokraatliku esindatuse kanalitena ja poliitilises osaluses, olles kindlustatud tõhusate võimalustega; märgib, et selles mõttes on poliitika rahastamise reguleerimisel, sealhulgas rahastajate ja muude rahaliste allikate tuvastamisel, keskne roll demokraatia säilimisel;
76. tõdeb murelikult, et valimispettused ning valimiste ja valitud esindusorganite ja -kogudega seotud korruptsioon õõnestab tõsiselt usaldust demokraatlike institutsioonide vastu ning nõrgestab kodaniku- ja poliitilisi õigusi, takistades võrdset ja õiglast esindatust ja seades kahtluse alla õigusriigi; märgib, et valimisvaatlusmissioonidel on positiivne roll, kuna need aitavad kaasa valimiste nõuetekohasele läbiviimisele ja toetavad valimisseaduse reformi; innustab jätkama selles valdkonnas koostööd spetsialiseeritud rahvusvaheliste organisatsioonidega, näiteks Euroopa Nõukogu ja Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooniga;
77. rõhutab erilist vajadust tagada, et demokraatia, inimõiguste ning õigusriigi kaitse ja edendamise eest vastutavate rahvusvaheliste organisatsioonide ning piirkondlike assambleede tegevuses järgitaks võimalikult kõrgeid eetilisi ja läbipaistvuse standardeid, sidudes asutusi ja kutsealasid üle maailma, et suurendada suutlikkust ja edendada jagatud terviklikkuse kultuuri; rõhutab, et on vaja edendada läbipaistvaid tavasid, töötades välja tegevusjuhendeid ning konkreetseid läbipaistvusmeetmeid, et ennetada ja uurida kõiki pettusi ja õigusvastast käitumist;
78. rõhutab vajadust täpsemalt reguleerida avatuse ja läbipaistvuse põhimõttele tuginevat lobitööd, et tagada kõigile huvirühmadele võrdne juurdepääs otsustajatele, samuti kõrvaldada korruptsiooninähtused ja inimõiguste rikkumisega seotud ohud; kutsub ELi ja liikmesriike üles võtma meetmeid ebaetiliste ja seadusevastaste lobitöö vormide tuvastamiseks ja häbimärgistamiseks; kutsub ELi üles edendama läbipaistvat otsustus- ja õigusloomeprotsessi liikmesriikides ja koostöös kolmandate riikidega;

Suured spordisündmused ning seosed inimõiguste rikkumise ja korruptsiooniga

79. tunneb jätkuvalt muret tõsiste inimõiguste rikkumiste, sh töötajate õiguste rikkumiste ja kõrgel tasandil esineva korruptsiooni pärast seoses suurte rahvusvaheliste spordisündmuste ja seonduvate ulatuslike taristuprojektidega; innustab koostööd spordi juhtorganite ning rahvusvaheliste korruptsioonivastase võitlusega tegelevate asutuste ja vabaihenduste vahel, et suurte spordisündmuste korraldajad ja nende korraldamise pakkujad võtaksid seoses inimõigustega läbipaistvad ja kontrollitavad kohustused;

rõhutab, et need kriteeriumid peaksid kuuluma kriteeriumide hulka, mille alusel valitakse selliste sündmuste korraldajad;

80. on seisukohal, et ka suured valitsusvälised rahvusvahelised spordiliidud peavad andma omapoolse panuse korruptsioonivastasesse võitlusesse ja olukorra leevendamisse ja suurendama selles vallas jõupingutusi, ning märgib, et valitsusvälised rahvusvahelised spordiliidud peaksid ühtlasi tunnistama oma vastutust seoses inimõiguste austamisega, mistõttu tuleks korruptsioonivastase võitlusega tegelevatele riigiasutustele anda suuremad volitused suurte valitsusväliste rahvusvaheliste spordiliitudega seotud korruptsioonijuhtumite uurimiseks ja karistuste määramiseks;
81. usub, et kõrgetasemeline korruptsioon spordivaldkonna haldamises, kokkulepitud tulemused, hanked, soodustused, kohalik, ebaseaduslik kihlvedu ja doping ning organiseeritud kuritegevus on kahjustanud spordiorganisatsioonide usaldusväärust;
82. usub, et ausa spordiga võib panustada üleilmsesse arengukavasse ja heasse valitsemistavasse rahvusvahelisel tasandil;

Maksuparadiisid

83. nõuab tungivalt nulltolerantsipoliitika rakendamist maksuparadiiside ja rahapesu suhtes, rahvusvaheliste läbipaistvuse standardite tõstmist, ning julgustab tihedamat rahvusvahelist koostööd, et teha kindlaks salapärase riulifirmade omandiõigus ja sihtasutused, mida kasutatakse maksudest kõrvalehoidumise, pettuste, ebaseadusliku kaubanduse, kapitalivoolu, rahapesu ja korruptsioonitulu saamise kanalitena;
84. toetab tugevalt riigipõhise avaliku aruandluse standardite täitmist Euroopas ja kolmandates riikides, kusjuures rahvusvahelised ettevõtted peaksid esitama aruandeid ja peamise finantsteabe igas jurisdiktsioonis, kus nad tegutsevad, et vältida korruptsiooni ja maksudest kõrvalehoidumist;
85. tuletab meelde ELi kohustust võidelda rahvusvaheliste ettevõtete ja üksikisikute poolt toime pandud maksudest kõrvalehoidumisega ning tegeleda arenguriikidest pärit ebaseaduslike rahavoogude probleemiga, mis takistab oluliselt nende võimet rakendada piisavaid vahendeid inimõiguste järgimiseks;
86. toetab Euroopa juhitud algatusi töötada välja tulusaava omaniku kohta üleilmselt teabe vahetamise kord, et parandada ühiste aruandlusstandardite tõhusust, mis võib aidata paljastada finantsrikkumisi;
87. õhutab tegema üleilmselt koostööd, et leida üles varastatud vara ja tagastada see turvaliselt seaduslikele omanikele; kordab, et ELil on kohustus aidata kolmandatel riikidel repatrieerida ebaausal teel saadud vara, mis on peidetud ELi liikmesriikide finantssüsteemi ja kinnisvarasse, ning võtta vastutusele kuriteo toimepanijad, sellele kaasaaitajad ja vahendajad; kutsub Euroopa Liitu üles tähtsustama seda väga olulist kolmandates riikides toimuvat demokratiseerimisprotsessi, eelkõige tegeledes finantskeskuste õiguslike tõkete ja koostöötahte puudumisega; sellega seoses rõhutab, kui tähtis on lahutada vara arestimine süüdimõistmisest taotlevas riigis, selleks et tagada vastastikune õigusabi ja menetluste algatamine, kui on olemas piisavalt tõendeid rikkumiste kohta;

88. tuletab meelde, et korruptsioon ning rahapesu, maksudest kõrvalehoidumine ja ebaseaduslik kauplemine on üksteisega tihedalt seotud; rõhutab seoses sellega, et mis tahes korruptsioonivastase strateegia aluseks peaks olema läbipaistvus;
89. rõhutab, et EL peab edendama maksuparadiiside, pangasaladuse ja rahapesu vastast võitlust, tühistama ülemäärase ametisaladuse, kehtestama avaliku riigipõhise aruandluse kõigile rahvusvahelistele ettevõtetele ning tulusaavate omanikest ettevõtjate avalikud registrid, esmajärjekorras äriühingute omanike kohta kõikidel asjakohastel rahvusvahelistel foorumitel; märgib, et enamik maksustamise vältimise vastase võitluse vahenditest sobivad ka korruptsiooni ja rahapesuga võitlemiseks;

Meediavabadus

90. rõhutab nii veebipõhise kui ka veebivälise sõltumatu meedia suurt tähtsust korruptsioonivastases võitluses ja inimõiguste rikkumiste hukkamõistmisel; kutsub komisjoni üles käsitlema kolmandate riikide laimamisteemaliste seaduste võimalikku negatiivset mõju ja selle vastu võitlema ning kordab oma üleskutset kõigile liikmesriikidele kaaluda laimamise dekriminaliseerimist, kasutades maine kaitsmiseks lihtsalt tsiviilkohut; rõhutab, et nende aktivistide kaitse oluline osa on digitaalne turvalisus; soovib tungivalt tagada, et siseriiklik õigus tagaks meediaomandi ja -sponsorluse läbipaistvuse;
91. nõuab, et ELi rahvusvahelistes suhetes kolmandate riikidega pandaks suuremat rõhku meediavabaduse austamisele kui lepingu olulisele osale; usub, et meediareformile suunatud poliitiline dialoog ja koostöö ELi ja kolmandate riikide vahel peab olema avatud, läbipaistev ja hõlmama kontrollimehhanisme; kutsub sellega seoses ELi üles tagama, et ELi projektid kolmandates riikides toetaksid muu hulgas meediavabadust ja kaasaksid kodanikuühiskonna organisatsioone; kutsub ELi üles avalikult hukka mõistma meediavabadust ja kodanikuühiskonna tegevust piiravate õigusaktide rakendamise;
92. edendab avatud ja turvalise interneti väärtusi, et parandada teadlikkust üksikisikute, organisatsioonide ja valitsuste korruptsioonitegudest, ning tunneb muret selle pärast, et need, kes soovivad piirata internetivabadust, teevad seda selleks, et vältida vastutust;
93. nõuab, et riigihankelepingud oleksid õiglased, vastutustundlikud, avatud ja läbipaistvad, et vältida ja paljastada maksumaksjate raha vargust või väärkasutamist;
94. tuletab meelde, et kõigi kolmandate riikidega peetava dialoogi platvormide raames, sh kahepoolsete suhete raames, peab EL rõhutama, kui oluline on avalikule teabele juurdepääsu õigus; juhib tähelepanu vajadusele luua sellisele teabele juurdepääsu standardid; juhib tähelepanu, et mitte ainult sellise juurdepääsu olemasolu, vaid ka juurdepääsu kiirus on inimõiguste kaitse ja korruptsiooniga võitlemise seisukohalt väga oluline; nõuab, et EL edendaks juurdepääsu avalikule teabele nii liikmesriikides kui ka kolmandates riikides;
95. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Keskpangale.

2.6.2017

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

korruptsiooni ja inimõiguste kohta kolmandates riikides
(2017/2028(INI))

Arvamuse koostaja (*): Stelios Kouloglou

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et korruptsioon on nii põhja- kui ka lõunapiirkondi mõjutav ülemaailmne nähtus, mis puudutab kõige valusamini enim puudustkannatavaid inimesi arengumaades, kahjustades kestlikku arengut, suurendades ebavõrdsust ning süvendades lõhet valitseva eliidi ja rahva enamiku vahel; arvestades, et korruptsioon kahjustab inimõigusi, demokraatiat, demokraatlikku vastutust, head valitsemistava, õigusriigi põhimõtet, õiguskindlust, riikide majanduslikku suutlikkust ning sotsiaalset kapitali ja usaldust institutsioonide vastu;
 - B. arvestades, et ÜRO kestliku arengu 16. eesmärk keskendub rahu ja õigluse tagamisele, tugevate institutsioonide rajamisele ning korruptsioonivastasele võitlusele; arvestades, et kestliku arengu 16. eesmärgi saavutamiseks kogu maailmas peab EL otsekohe tegelema mitmesuguste probleemidega, milles korruptsioonil on oluline osa, alates inimõiguste rikkumisest kuni vaesuse, nälja ja ebaõigluseni; arvestades, et korruptsioonivastast võitlust tuleb alati ärihuvidest tähtsamaks pidada;
1. palub ELil järgida poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtet (ELi toimimise lepingu artikkel 208) ja aidata aktiivselt korruptsiooni vähendada ning võidelda oma välispoliitika abil otseselt ja selgesõnaliselt karistamatuse vastu;
 2. rõhutab, et uuringutest selgub, et korruptsioon on maa haldamise valdkonnas laialt levinud ja seda esineb järjest rohkem maatehingute kõigil etappidel, mille tulemuseks on erinevad inimõiguste rikkumised, mis ulatuvad kogukondade sunniviisilisest ümberasustamisest neile piisava hüvituse maksmiseta kuni maa hõivamise vastu võitlevate aktivistide

tapmiseni¹; võtab ühtlasi murega teadmiseks asjaolu, et inimõiguste rikkumised võivad üha kasvava toidu-, kütuse- ja toorainetõudluse ning arengumaades maasse tehtavate suuremahuliste investeeringute tõttu sagedana;

3. rõhutab, et korruptsioon võimaldab maa hõivamist mitmel viisil, eelkõige juhul kui investorid maksavad riigiametnikele altkäemaksu vastutasuks soodsatel tingimustel maa rentimise või omandamise eest ilma sellel maal elavate inimeste nõusolekuta või juhul, kui investorid kasutavad ära õigusriigi nõrkust või korrumppeerunud õigussüsteemi, mille abil keelatakse maa kasutajatele juurdepääs õiguskaitsevahenditele; nõuab veel kord tungivalt, et ettevõtted taotleksid kõikide mõjutatud kogukondade, sealhulgas põlisrahvaste vaba, eelnevat ja teadlikku nõusolekut, ning võtaksid inimõiguste alaseid hooldusmeetmeid, võttes muu hulgas kasutusele tõhusa rikkumistest teatajate kaitse mehhanismi, tagamaks, et nende tüürettevõtjad või äripartnerid ei kaldu korruptsioonile;
4. tuletab meelde, et finantssektoril on tähtis roll eelkõige maa hõivamist hõlbustava korruptiivse tegevuse ärahoidmisel; kordab, et pangad ja finantsasutused peaksid kliendi suhtes rakendama hooldusmeetmeid, et vältida korruptsiooniga seotud rahapesu vastu, ja tagama, et nende toetatavad investorid võtavad tõhusaid inimõiguste alaseid hooldusmeetmeid; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles kohustama äriühinguid avalikustama kolmandates riikides maa omandamise üksikasju ja andma arenguriikidele suuremat toetust, et tagada maaomandi, kalanduse ja metsade vastutustundlikku majandamist käsitlevate vabatahtlike suuniste tõhus rakendamine, et vältida maatehingutega seotud korruptsiooni vastu;
5. märgib, et kaubanduslepingud peavad hõlmama siduvaid ja jõustatavaid inimõiguste klausleid, mis kindlustavad, et eraettevõtted ja riikide ametiasutused austavad inimõigusi ning järgivad kõige rangemaid sotsiaal- ja keskkonnastandardeid, mis on korruptsiooniga võitlemisel väga olulised;
6. märgib, et korruptsioon on keeruline nähtus, mis on juurdunud väga paljudes majanduslikes, poliitilistes, halduslikes, sotsiaalsetes ja kultuurilistes tegurites ning võimuhetes, ja tuletab seetõttu meelde, et selleks, et arengupoliitika saaks panustada korruptsioonivastasesse võitlusesse, keskendudes samal ajal vaesuse ja ebavõrdsuse vähendamisele ning tõhusamale integratsioonile, peab see edendama ka inimõigusi, demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja riiklike sotsiaalteenuseid, et hoogustada head juhtimistava ning edendada sotsiaalset kapitali, sotsiaalset kaasatust ja sotsiaalset ühtekuuluvust, võttes arvesse kultuurilisi ja piirkondlikke eripärasid;
7. märgib, et haridus on korruptsiooni vastu võitlemisel ülioluline; soovib ELil töötada välja eriprogrammid, mille eesmärk on suurendada teadlikkust korruptsioonist, selle hinnast ühiskonnale ja selle vastu võitlemise vahenditest, sealhulgas kehtivatest kriminaal- ja menetlusõiguse normidest ning kaebuste esitamise mehhanismidest, ning rakendada nimetatud programme; on kindlalt veendunud, et kõnealust teemat puudutavat harimist ja teabejagamist tuleks siseriiklikul tasandil parandada, seda aktiivselt edendada ka

¹ Olivier De Schutter, „Tainted Lands: Corruption in Large-Scale Land Deals“, International Corporate Accountability Roundtable & Global Witness (november 2016).
<https://www.globalwitness.org/en/campaigns/land-deals/tainted-lands-corruption-large-scale-land-deals/>

välismaal ja kohandada vastavalt sihtrühmale (ettevõtjad, üldsus, sh kooliõpilased);

8. märgib murelikult, et kõige olulisemad rahvusvahelised konventsioonid, nagu ÜRO korrupsioonivastane konventsioon ja algatused, mille eesmärk on võidelda korrupsiooni ja ebaseaduslike rahavoogude vastu, ei anna rakendamise etapis konkreetseid tulemusi; tuletab meelde, et tulemuslikuks võitluseks korrupsiooni ja finantskuritegude vastu on oluline välja töötada ELi välispoliitiline korrupsioonivastane strateegia;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et võitluses korrupsiooni ja ebaseaduslike rahavoogude vastu tuleb leida poliitiline lahendus, mis eeldab kooskõlastatud meetmeid üleilmsel tasandil (G20, OECD, ÜRO, Maailmapank, Rahvusvaheline Valuutafond) ning läbipaistvust ja siduvaid eeskirju;
10. kutsub ELi ja liikmesriike üles rakendama OECD suuniseid rahvusvahelistele ettevõtjatele;
11. nõuab, et ÜRO võtaks suurema tõhususe tagamiseks ebaseaduslike rahavoogude osas vastu standardeid kehtestava vahendi;
12. palub ELil suurendada oma ametliku arenguabi läbipaistvust ja aruandluskohustust, et järgida tulemuslikult rahvusvahelise abi läbipaistvuse algatuse (IATI) standardeid ja rahvusvaheliselt kokku lepitud arengutõhususe põhimõtteid; kutsub ELi samuti üles töötama välja jõulise ja tervikliku riskijuhtimissüsteemi, et ennetada seda, et arenguabi suurendab abisaavates riikides korrupsiooni, sidudes selle saavutamiseks näiteks eelarvetoetuse selgete korrupsioonivastaste eesmärkidega; rõhutab, et selleks tuleb luua töökindlad mehhanismid eelarvetoetuse väljamaksmise järelevalveks;
13. kutsub komisjoni suurkorruptsiooni likvideerimiseks üles pöörama eelarvetoetuse andmisel erastamise ja avaliku sektori vara, eelkõige maaga seotud tehingute puhul tähelepanu läbipaistvusele, ning osalema arengumaadele suunatud OECD toetusprogrammides, mille eesmärk on tõhustada riigiettevõtete juhtimist;
14. kutsub komisjoni üles toetama arenguriike võitluses maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu, aidates neil luua tasakaalustatud, tõhusad, õiglased ja läbipaistvad maksusüsteemid;
15. tuletab meelde, et korrupsioon ning rahapesu, maksudest kõrvalehoidumise ja ebaseaduslik kauplemine on üksteisega tihedalt seotud; rõhutab seoses sellega, et mis tahes korrupsioonivastase strateegia aluseks peaks olema läbipaistvus; rõhutab eelkõige, kui oluline on võidelda maksupettuse ja maksustamise vältimisega, mis kahjustavad siseriiklike vahendite kasutuselevõtmist sotsiaalpoliitika jaoks ning ohustavad majanduskasvu ja tööhõivet, selliste tõhusate meetmete abil nagu kohustuslik riigipõhine aruandlus ning äriühingute, usaldusfondide või valdusühingute tegelikult kasusaavate omanike avalikustamine;
16. palub ELil kehtestada kaebuste esitamise mehhanismid, mille kaudu saavad liidu välistegevuse tõttu kahju kannatanud inimesed esitada kaebusi inimõiguste rikkumiste ja korrupsioonijuhtumite kohta;
17. on seisukohal, et EL kui maailma suurim arenguabi andja peaks siduma ELi välisabi

andmise selliste maksureformide teostamisega, mille eesmärk on suurendada läbipaistvust, muuta andmed kättesaadavamaks ning soodustada teiste rahastajatega koostöös tehtavaid algatusi.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theoharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Ádám Kósa, Cécile Kashetu Kyenge, Paul Rübig, Judith Sargentini

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

22	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Adam Kósa, Paul Rübig, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Arne Lietz, Linda McAvan, Vincent Peillon, Elly Schlein
Verts/ALE	Maria Heubuch, Judith Sargentini

	-

	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

30.5.2017

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

väliskomisjonile

korruptsiooni ja inimõiguste kohta kolmandates riikides
(2017/2028(INI))

Arvamuse koostaja: Karoline Graswander-Hainz

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et korruptsioon kahjustab inimõigusi, võrdõiguslikkust, sotsiaalset õiglust, majanduskasvu, võitlust vaesuse vastu ning arengut ja keskkonda; rõhutab korruptsiooni äärmiselt negatiivset mõju kaubandusele ja selle eelistele, majandusarengule, investeerimisele ja riigihankemenetlustele, ning nõuab tungivalt, et komisjon võtaks seda seost arvesse kõikides kaubanduslepingutes ning integreeriks kaubanduslepingutesse jõustatavad inimõigused ja korruptsioonivastase võitluse klauslid;
2. juhib tähelepanu asjaolule, et kaubanduspoliitika aitab kaitsta ja edendada Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 osutatud väärtusi, mida EL kaitseb, milleks on demokraatia, õigusriik, inimõiguste austamine, põhiõigused ja -vabadused ning võrdõiguslikkus; rõhutab, et äärmiselt oluline on liidu välis- ja sisepoliitika sidusus, eelkõige korruptsioonivastase võitluse osas; rõhutab, et selles osas on ELi seadusandjatel kaubandussuhete hõlbustamisel eriline roll, kuna nad peavad tagama, et kaubandussuhteid ei kasutata korruptiivsetel eesmärkidel;
3. peab kaubanduslepinguid põhiliseks vahendiks korruptsioonivastaste meetmete ja hea valitsemistava edendamisel; väljendab heameelt meetmete üle, mida EL on juba võtnud kaubanduspoliitikas korruptsiooni vastu võitlemiseks, näiteks üldise soodustuste süsteemi ja kestliku arengu peatükkide abil ning kohustuste võtmisega rahvusvaheliste korruptsiooni vastu võitlemist konventsioonide ratifitseerimiseks kaubanduspartneritega; toetab strateegias „Kaubandus kõigile“ sätestatud eesmärki lisada kõikidesse tulevastesse kaubanduslepingutesse ambitsioonikad korruptsiooni vastu võitlemise sätted; nõuab sellega seoses, et tulevastes kaubanduslepingutes kehtestataks kohustus ühineda mitmepoolsete korruptsiooni vastu võitlemise konventsioonidega nagu ÜRO korruptsioonivastane konventsioon ja OECD altkäemaksuvastane konventsioon ning et

tervikliku lähenemisviisi osana lisataks horisontaalsed sätted, mis tuleks lisada olemasolevatesse kaubanduslepingutesse nende läbivaatamisel;

4. rõhutab, et kaubanduslepingute osalised peaksid võtma meetmeid, et edendada erasektori, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja siseriiklike nõuanderühmade aktiivset osalemist korruptsiooni vastu võitlemise programmide ja klauslite rakendamisel rahvusvahelistes kaubandus- ja investeerimislepetes; peab praegusi ELi siseseid arutelusid arvesse võttes kiiduväärseks edusamme, mis on tehtud üleliiduliste tõhusate meetmete kasutuselevõtmiseks, et kaitsta rikkumisest teatajaid, ning on veendunud, et tuleks kaaluda rikkumisest teatajate kaitset käsitlevate meetmete lisamist tulevastes kaubanduslepetesse kohe, kui on võetud kasutusele üleliiduline süsteem;
5. tunnistab, kui oluline on selgete juhiste ja toe pakkumine ettevõtetele, et nad saaksid kasutusele võtta tõhusad menetlused, millega kontrollida korruptsioonivastaste õigusaktide järgimist, eelkõige VKEdele kaubanduslepingutesse lisatavate erisätetega, et aidata neil korruptsiooni vastu võidelda; rõhutab, et korruptsioonivastaste õigusaktide järgimise kontrollimise puhul ei ole olemas tüüplahendusi; kutsub komisjoni üles kaaluma abi andmist korruptsioonivastase võitluse alase suutlikkuse suurendamise projektidele, nagu parimate tavade vahetamine ja koolitus, et aidata riikidel ja ettevõtlussektoril lahendada mis tahes probleemid, millega nad võivad selles vallas kokku puutuda;
6. väljendab heameelt selle üle, et 2017. aasta veebruaris jõustus Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) kaubanduse lihtsustamise leping, milles on sätestatud meetmed maailmakaubanduses korruptsiooni vastu võitlemiseks; on sellest hoolimata veendunud, et õigusaktide vastuvõtmisest või reformimisest üksi ei piisa ning et kõige tähtsam on nende rakendamine; juhib tähelepanu asjaolule, et seadusandliku reformiga peavad kaasnema kohtunike koolitamine, üldsuse juurdepääs teabele ja läbipaistvusmeetmed, ning kutsub ELi liikmesriike üles tegema korruptsiooni vastu võitlemisel nimetatud küsimustes koostööd; juhib samuti tähelepanu asjaolule, et kaubanduslepingutest võib olla abi järelevalve teostamisel korruptsioonivastase poliitikaga seotud siseriiklike reformide üle;
7. kutsub komisjoni üles pidama läbirääkimisi jõustatatavate korruptsiooni- ja rahapesuvastaste sätete üle kõigis tulevastes kaubanduslepingutes ning teostama tõhusat järelevalvet korruptsioonivastaste sätete rakendamise üle; kutsub sellega seoses liikmesriike üles toetama läbirääkimisvolitustesse korruptsioonivastaste sätete lisamist vastavalt komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud läbirääkimisvolituste kavandile; peab kiiduväärseks korruptsioonivastaste sätete lisamist ELi ja Mehhiko lepingu ajakohastamist käsitlevatesse läbirääkimisvolitustesse; kutsub komisjoni üles jätkama jõupingutusi korruptsiooni vastu võitlemiseks, tagades kaubanduslepingute üle peetavate läbirääkimiste suurema läbipaistvuse ja selliste sätete lisamise, mille eesmärk on tagada suurem reguleerimisalane koostöö ning tollimenetluste ja ülemaailmsete väärtusahelate terviklus; on veendunud, et korruptsiooni vastu võitlemiseks on vaja koostööklauseid, nt teabevahetuse ning haldus- ja tehnilise abi osas, eesmärgiga jagada ja edendada parimaid tavasid, mis aitavad tõhustada õigusriiki ja inimõiguste austamist; ergutab komisjoni kehtestama selged ja asjakohased tingimused ning tulemusnäitajad, mis võimaldaksid tulemusi paremini hinnata ja esitada;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et oluline on säilitada pidev regulaarne dialoog ELi

kaubanduspartneritega kogu lepingute rakendamise protsessi käigus, et lepingute üle üldiselt ja korrupsioonivastaste sätete üle teostataks korraldusjärelvalvet ja neid rakendataks nõuetekohaselt; võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku strateegias „Kaubandus kõigile“: võtta kasutusele mehhanismid konsultatsioonide pidamiseks süsteemsete korrupsioonijuhtumite ja juhtimisvigade korral ning kutsub komisjoni üles kaaluma asjaomase lepinguga kaasnevate soodustuste peatamist selliste süsteemsete korrupsioonijuhtumite korral ja juhul, kui ei täideta kohustusi korrupsiooni vastu võitlemisel ega järgita rahvusvahelisi korrupsiooni vastu võitlemise standardeid nagu OECD ühine aruandlusstandard, maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise tegevuskava, tegelike tulusaajate keskregister ja rahapesuvastase töökonna soovitus; kutsub komisjoni üles kehtestama selged ja asjakohased tingimused ning tulemusnäitajad, mis võimaldaksid tulemusi paremini hinnata ja esitada; kutsub lisaks komisjoni üles reageerima otsusekindlalt, proportsionaalselt ja kiirelt olukordades, kus abi saava riigi valitsus ei täida kokkulepituid tingimusi; kutsub komisjoni üles seadma sisse kaubanduspartneritega konsulteerimise mehhanismid süsteemse korrupsiooni juhtumite puhul ning tagama oskusteabe vahetamise, et aidata riike korrupsioonivastaste meetmete rakendamisel.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 30 -: 2 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, Yannick Jadot, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Reimer Böge, Dita Charanzová, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Syed Kamall, Sajjad Karim, Seán Kelly, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ramon Tremosa i Balcells, Jarosław Wałęsa

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

30	+
ALDE	Dita Charanzová, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Ramon Tremosa i Balcells
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz
PPE	Reimer Böge, Daniel Caspary, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Seán Kelly, Artis Pabriks, Franck Proust, Viviane Reding, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Agnes Jongerius, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Sorin Moisă, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Joachim Schuster
Verts/ALE	Heidi Hautala, Yannick Jadot
2	–
ENF	Edouard Ferrand, Franz Obermayr
4	0
ECR	David Campbell Bannerman, Syed Kamall, Sajjad Karim, Joachim Starbatty

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	20.6.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 3 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Victor Boştinaru, Elmar Brok, James Carver, Lorenzo Cesa, Georgios Epitideios, Anna Elzbieta Fotyga, Eugen Freund, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, Alex Mayer, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Tonino Picula, Kati Piri, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Anders Primdahl Vistisen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Reinhard Bütikofer, Luis de Grandes Pascual, María Teresa Giménez Barbat, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Marie-Christine Vergiat
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Costas Mavrides

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

47	+
ALDE	Ilhan Kyuchyuk, Ivo Vajgl, Jozo Radoš, Javier Nart, María Teresa Giménez Barbat, Petras Auštrevičius
ECR	Anna Elżbieta Fotyga, Anders Primdahl Vistisen, Bas Belder, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Marek Jurek, Ryszard Antoni Legutko
PPE	Andrey Kovatchev, Andrzej Grzyb, Cristian Dan Preda, Dubravka Šuica, Elmar Brok, Francisco José Millán Mon, Jaromír Štětina, Julia Pitera, Lars Adaktusson, Lorenzo Cesa, Luis de Grandes Pascual, Michèle Alliot-Marie, Ramona Nicole Mănescu, Sandra Kalniete, Tunne Kelam
S&D	Alex Mayer, Ana Gomes, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Costas Mavrides, Demetris Papadakis, Elena Valenciano, Eugen Freund, Ioan Mircea Pașcu, Kati Piri, Nikos Androulakis, Tonino Picula, Victor Boştinaru
Verts/ALE	Barbara Lochbihler, Ernest Urtasun, Igor Šoltés, Jordi Solé, Reinhard Bütikofer, Tamás Meszerics
3	–
EFDD	James Carver
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke
4	0
GUE/NGL	Marie-Christine Vergiat, Miguel Urbán Crespo, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu